

Sygn. akt IV CNP 15/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi powodów

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 28 listopada 2006 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa D.T. i S.T.

przeciwko Gminie R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lutego 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powodowie małżonkowie D. i S.T. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 28 listopada 2006 r., którym Sąd ten zmienił wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 30 sierpnia 2006 r., oddalając ich powództwo o zobowiązanie Gminy R. do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na nich własności bliżej określonej w sentencji wyroku Sądu pierwszej instancji nieruchomości.

Skarga powodów jest niedopuszczalna ze względu na występujące w niej istotne braki konstrukcyjne.

Po pierwsze, skarżący nie wskazali przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest, ich zdaniem, niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Odwołanie się jedynie do podstaw skargi nie może być w tym zakresie uznane za wystarczające. Samo zaś przytoczenie podstaw skargi nie jest równoznaczne ze spełnieniem powyższego obowiązku i nie zastępuje go (por. postanowienie SN z dnia 20 lipca 2006 r., IV CNP 1/05, nie publ. oraz uzasadnienie postanowienia SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Prawidłowe spełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. wiąże się z koniecznością wyraźnego i nie budzącego wątpliwości wskazania konkretnego przepisu prawa, z którym - zdaniem strony - zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Strona wnosząca skargę niezależnie od przytoczenia podstaw swej skargi jest więc obowiązana do oddzielnego i precyzyjnego wskazania takiego przepisu.

Po drugie, powodowie nie uprawdopodobnili, że na skutek wydania zaskarżonego skargą wyroku została im wyrządzona szkoda (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Spełnienia tego wymagania polega na złożeniu przez stronę oświadczenia, że szkoda taka nastąpiła, wskazaniu jej rodzaju i rozmiaru, a także związku przyczynowego, jaki zachodzi między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą. Strona obowiązana jest ponadto powołać bądź przedstawić dowody lub inne środki, które uwiarygodniałyby jej twierdzenia w tym zakresie

(por. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biul. SN 2006, nr 6, poz. 8 oraz postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, 7-8, poz. 141). Skarga w sprawie niniejszej tak określonego wymagania nie spełnia. Powodowie nie wyjaśnili bowiem dlaczego przyjmują, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku ponieśli szkodę w postaci „wartości nieruchomości”, którą chcieli nabyć od pozwanej Gminy i nie wskazali związku przyczynowego, jaki - ich zdaniem - zachodzi pomiędzy wydaniem tego orzeczenia a tak określonym przez nich uszczerbkiem majątkowym.

Po trzecie wreszcie, powodowie w skardze nie wykazali, że zmiana lub uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 28 listopada 2006 r. w drodze innych środków prawnych nie była i nie jest możliwa (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Ograniczenie się w tym względzie do stwierdzenia, że z uwagi na treść wymienionych przez powodów przepisów kodeksu postępowania cywilnego wzruszenie tego wyroku nie było i nadal nie jest możliwe nie stanowi zadośćuczynienia wymaganiu określonymu w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W celu jego należytego spełnienia skarżący powinni w skardze dokładnie i w sposób szczegółowy wyjaśnić dlaczego wzruszenie zaskarżonego przez nich wyroku nie było i nie jest możliwe, odnosząc się w tym zakresie do poszczególnych środków prawnych, które według kodeksu postępowania cywilnego mogą służyć stronom dla osiągnięcia takiego skutku (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140 oraz postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17).

Mając powyższe na względzie, należało orzec, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.